

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 574/06
01.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA, BB, VV, GG i DD, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "ĐĐ", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I 3432/05 od 27.10.2005. godine, u sednici veća održanoj 1.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. I 3432/05 od 27.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Mladenovcu P1. 448/04 od 10.9.2004. godine, stavom prvim izreke poništena su rešenja o prestanku radnog odnosa tužilaca AA, BB, VV, GG i DD, doneta dana 29.12.1999. godine i zavedena pod brojem 1 od 10.1.2000. godine kao i odluke upravnog odbora tuženog donete 22.2.2000. godine zavedene pod brojem 723 od 3.3.2000. godine, pa je tuženom naloženo da tužioce vrati na rad i rasporedi na poslove i radne zadatke koji odgovaraju njihovoj stručnoj spremi i radnoj sposobnosti. Stavom drugim izreke odbijen je deo tužbenog zahteva tužilaca radi vraćanja na poslove i radne zadatke koje su obavljali do dana prestanka radnog odnosa po svom trajnom rasporedu, kao neosnovan. Stavom trećim izreke obavezan je tuženi da tužiocima naknadi troškove postupka u iznosu od 76.260,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.I 3432/05 od 27.10.2005. godine, preinačena je presuda Opštinskog suda u Mladenovcu P1. br. 448/04 od 10.9.2004. godine, u stavu prvom i trećem izreke tako što je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se ponište rešenja o prestanku radnog odnosa doneta dana 29.12.1999. godine a zavedena pod br. 1 od 10.1.2000. godine kao i odluke Upravnog odbora tuženog donete dana 22.2.2000. godine, zavedene pod brojem 723 od 3.3.2000. godine i da se obaveže tuženi da tužioce vrati na rad i rasporedi na poslove i radne zadatke koji odgovaraju njihovoj stručnoj spremi i radnoj sposobnosti, kao i da im isplati 76.260,00 dinara na ime troškova parničnog postupka.

Protiv navedene drugostepene presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP („Službeni list SFRJ“ br. 4/77...“Službeni list SRJ“ br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP („Službeni glasnik RS“ br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužioci su dana 25.12.1999. godine radeći u prvoj smeni u pekari hleba, odbili da postupe po nalogu šefa pekare da završe proces proizvodnje hleba planiran za taj dan, koji je usled kvara na mašinama morao da se produži i neopravdano napustili radna mesta odmah po završetku radnog vremena. Time su izazvali poremećaj u procesu proizvodnje, ugrozili snabdevanje grada hlebom i isporuku dogovorenih količina. Zbog učinjenih povreda radnih obaveza iz člana 57. tačka 1, 8, 11, 23. i 33. PKU, osporenim rešenjima izrečena im je mera prestanka radnog odnosa na osnovu člana 62. PKU. Generalni direktor tuženog nije doneo pismeno rešenje o radu tužilaca dužem od punog radnog vremena, niti je ovo ovlašćenje preneo pojedinačnim aktom pismenim putem na zaposlenog sa posebnim ovlašćenjima i odgovornostima, niti je zaposleni sa ovlašćenjima i odgovornostima doneo pismeno rešenje o prekovremenom radu.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je drugostepeni sud primenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtev tužilaca kao neosnovan, jer su tužioci odbijanjem da postupe po nalogu šefa i završe proces proizvodnje hleba planiran za taj dan, koji je usled kvara na mašinama morao da se produži, učinili povredu radne obaveze propisane PKU, zbog koje im je izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa.

Suprotno revizijskim navodima, i po oceni Vrhovnog suda, osporena rešenja su zakonita i drugostepeni sud je pravilno utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjeni zakonski uslovi za izricanje disciplinske mere prestanka radnog odnosa iz člana 60. stav 1. tačka 9. i stava 2. Pojedinačnog kolektivnog ugovora, zbog učinjenih težih

povreda radnih obaveza iz člana 57. stav 1. tačka 11. Pojedinačnog kolektivnog ugovora.

Odredbom člana 137. stav 1. tačka 9. Zakona o radnim odnosima („Službeni glasnik RS“ br. 55/96), na koju tužioci insistiraju u svojoj reviziji, propisano je da u ostvarivanju prava, obaveza i odgovornosti zaposlenih u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom, direktor donosi rešenja o radu dužem od punog radnog vremena (član 44-46). Međutim, odredbom člana 46. stav 1. tačka 2. istog Zakona propisano je da je zaposleni dužan da radi duže od punog radnog vremena i preko deset časova nedeljno, kad nastane šteta ili postoji opasnost nastanka štete za poslodavca u slučaju požara, eksplozije, jonizirajućeg zračenja i većih iznenadnih kvarova na objektima, uređajima, instalacijama i postrojenjima.

Kako je u konkretnom slučaju došlo do kvara mašina, za koji su tužioci znali ali su i pored toga odbili izvršenje radnog naloga, te kako je u konkretnoj situaciji bila potrebna hitna intervencija koja ne trpi odlaganje (da bi se završio proces rada); to je u smislu člana 46. stav 1. tačka 2. citiranog Zakona bio dovoljan samo usmeni nalog za produženi rad jer se samo tako mogao postići cilj njegovog uvođenja. Stoga nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Po oceni Vrhovnog suda, drugostepeni sud je pravilno zaključio da su osporena rešenja kojima su tužiocima izrečene mere prestanka radnog odnosa, zakonita, pa ni ostali navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Pravilno je odlučeno o troškovima parničnog postupka u smislu člana 161. u vezi člana 154. stav 1. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu člana 393. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 491. stav 1. sada važećeg Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM